

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. – SC / Eulex Kosovo**(Sprawa C-730/18 P) ⁽¹⁾****[Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Personel misji międzynarodowych Unii Europejskiej – Konkurs wewnętrzny – Nieprzedłużenie umowy o pracę – Akt, który można uznać za odrębny od umowy]**

(2020/C 279/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: SC (przedstawiciele: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Druga strona postępowania: Eulex Kosovo (przedstawiciel: E. Raoult, advocate)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 września 2018 r., SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586) zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska**(Sprawa C-731/18 P) ⁽¹⁾****[Odwołanie – Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Federacji Rosyjskiej destabilizujące sytuację na Ukrainie – Umieszczenie, a następnie pozostawienie nazwy skarżącego w wykazie podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Nadużycie władzy – Prawo własności – Równość traktowania]**

(2020/C 279/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (przedstawiciele: J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel, abogados)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i P. Mahnič, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Pardo Quintillán, A. Tizzano i C. Zadra, następnie S. Pardo Quintillán i M.J. Roberti di Sarsina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.

- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rayonen sad Haskovo – Bułgaria, Corte suprema di cassazione – Włochy) – QH/ Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV/ Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Sprawy połączone C-762/18 i C-37/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Pracownik zwolniony w sposób niezgodny z prawem i przywrócony do pracy na mocy orzeczenia sądu – Wyłączenie prawa do niewykorzystanego corocznego płatnego urlopu za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy – Brak prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop za ten sam okres w razie późniejszego rozwiązania stosunku pracy]

(2020/C 279/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Strona pozwana: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

przy udziale: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18)

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym pracownikowi zwolnionemu niezgodnie z prawem, a następnie przywróconemu do pracy zgodnie z prawem krajowym, wskutek stwierdzenia nieważności jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, nie przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy z tego względu, że podczas tego okresu ów pracownik nie świadczył rzeczywiście pracy na rzecz pracodawcy.
- 2) Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym w przypadku rozwiązania stosunku pracy po tym, jak zainteresowany pracownik został zwolniony z pracy niezgodnie z prawem, a następnie przywrócony do pracy zgodnie z prawem krajowym w następstwie stwierdzenia nieważności jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, pracownik ten nie ma prawa do otrzymania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop wypoczynkowy za okres od dnia niezgodnego z prawem zwolnienia do dnia przywrócenia go do pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.
Dz.U. C 182 z 27.5.2019.